

[From.]

takker derfor for lovforslaget, fordi det har sat et arbejde i gang på et område, hvor en løsning i højeste grad er tiltrængt.

Jeg kan derimod ikke takke den højtærede justitsminister for selve lovforslaget, og jeg vil straks sige, at det har været en meget stor skuffelse for det danske landbrug. Jeg vil gå så vidt som til at sige, at det er ringere end den bestående lov, og det vil dog sige ikke så lidt.

Af de ændringer, som den højtærede justitsminister foreslår til motorloven, er det navnlig lovforslagets §§ 1 og 3, som har landbrugets interesse, for det er nemlig gennem motorlovens § 2, at landbrugets traktorer får deres placering, og dermed er også givet mulighed for den mest effektive udnyttelse af dem. Jeg har sagt det før og vil gerne gentage det nu overfor en ny justitsminister — og jeg vil sige det med al den alvor, som sagen har krav på —, at landbrugets traktorer er blevet et meget væsentligt led i produktionen af Danmarks vigtigste eksportvarer, og at vor konkurrenceevne overfor udlandet er afhængig af, om de kan udnyttes rationelt. Problemet må ud fra disse forudsætninger være at skabe friest mulige forhold for udnyttelsen af traktorerne, så frie som hensynet til færdselssikkerheden tillader. At problemet består, vil den højtærede minister sikkert erkende. Der ligger 100 breve ovre i justitsministeriet fra landbrugere, der kræver en løsning, og det koster kun et ord, højtærede minister, så skal den højtærede minister få andre 100 breve.

Jeg er derfor ked af at skulle sige, at dette lovforslag duer ikke, det løser slet ikke problemet. Det, landbruget ønsker, er retten til med traktoren at befordre egne produkter til og fra station, købmand o. s. v. mod en rimelig afgift under hensyn til vort princip for vejafgifter i almindelighed — kort sagt, at den kørsel, som tidligere er sket med heste uden afgift, nu overgår til traktorer mod en rimelig afgift. En sådan kørsel henviser selve lovforslaget til indregistrerede traktorer, altså med anvendelse af petroleum som drivkraft. Jeg forstår det slet ikke, når alle nu er enige om, at anvendelse af benzin både nationaløkonomisk og privatøkonomisk er det mest fordelagtige. At man gennem et sådant lovforslag vil tvinge det danske landbrug over på kørsel med petroleum, kan dog vist ikke være rigtigt.

Endelig er lovforslaget een stor bemyndigelse til justitsministeren. Så at sige

ethvert spørgsmål lige fra traktorens indretning og anvendelse og dens placering i trafikken afgøres af ministeren. Nu ved jeg meget vel, at den højtærede justitsminister er en alsidig og en meget praktisk mand, og jeg føler mig helt overbevist om, at han er til at snakke med, men det er i lovforslaget ikke så meget som antydning, at disse afgørelser skal træffes efter forhandling med landbrugets egne organisationer. Det kan da vist ikke være rigtigt. Alle disse for landbruget så afgørende spørgsmål skal løses af ministeren, og det må vel i praksis betyde af embedsmænd i administrationen, embedsmænd, der — havde jeg nær sagt — måske knap nok har set en traktor i funktion. Det kan da vist ikke være rigtigt, højtærede minister!

Jeg må opfatte lovforslaget som et typisk embedsmandsforslag, der i meget betydelig grad har savnet kontakten med manden i marken. Det tillægger administrationen en magtstilling, som jeg finder ganske urimelig, og jeg tror, det ville være klogt af den højtærede justitsminister at tage disse forhold op til fornyet overvejelse i lidt snævrere samarbejde med det praktiske livs mænd. Disse har forresten slet ikke holdt sig tilbage. Tolvmandsforeningerne, landboforeningerne, husmandsforeningerne, altså hele det samlede landbrug, med teknisk bistand af Knud Hansen fra Bygholm, forsøgslederen på stationen for statens redskabsprøver — det er ved Horsens —, har gennemdrøftet alle disse problemer og er vel og mærke blevet enige om visse retningslinier, som også er tilstillet justitsministeriet. Jeg synes dog, at når det samlede landbrug, endog med teknisk bistand, kommer med en ganske bestemt skitse og en ganske bestemt retningslinie, burde der tillægges det nogen vægt, og jeg beklager, at man fuldstændig har afvist dette.

Ja, jeg behøver vel næppe efter disse bemærkninger at sige, at mit parti ikke kan medvirke til den foreslåede affattelse af motorlovens § 2.

Det, mit parti ønsker, er en lovgivning, der i store træk må udformes efter de retningslinier, landbrugets repræsentanter er gået ind for. Vi erkender — dette være også sagt til det ærede medlem hr. Horn —, at kontrollen er det svage punkt, og vi skal gerne medvirke til hårdere straffebestemmelser i tilfælde, hvor misbrug overfor loven kan konstateres. Men problemet med kontrollen vil vel forøvrigt være løst den dag, den farvede benzin er en kendsgerning, eller den dag benzinen bliver tilsat røbe-